

[Jensen (Aale).]

atter forelægger et Lovforslag, der rummer betydelige Forbedringer og betydelige Udvidelser, erklærer det ærede Medlem, at det er Bluff-Lovgivning. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener. Det var altsaa en Bluff-Lov, man gennemførte i 1927, og hvis det ogsaa var en Bluff-Lov, vi fik i Foraaret, er det først nu tredje Gang, det ærede Medlem ikke vil være med længere. Men det ærede Medlem er saa langt ude, at han selv erklærede, at hverken han eller Landbrugsministeren ved noget om, hvor mange Penge der skal til — han tror, det vil nærme sig det Beløb, man har nævnt i Folketinget, og siger, at Landbrugsministeren naturligvis vil staa paa, at det nærmer sig det Beløb, han har nævnt; men det ærede Medlem ved ikke noget om, hvilke Beløb der skal til. Det ærede Medlem har heller ikke fortalt os, hvor han vil faa Penge fra. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han synes, at det kan kaldes en forsvarlig Lovgivning.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa en Udtalelse, som jeg ikke havde troet, han vilde komme med, i Betragtning af, at det synes, at det ærede Medlem altid er saa elskværdig. Han sagde nemlig, at den højt-ærede Landbrugsminister vilde gennemføre en Lovordning, der giver saa lidt Hjælp som muligt og helst ingen. Det er dog en Udtalelse, vi skulde have været forskaanet for. Det er jo ikke saa lidt som muligt, tværtimod, det er efter min Mening at gaa meget vidt, Rammerne er meget vide for det Forslag, her er stillet, men der er sat bestemte Grænser, som man ikke kan overskride. Det ærede Medlem ønsker, at man skal udvide ubegrænset til alle Sider. Hvis man skal bruge Ordet Bluff-Lovgivning, tror jeg, man skal bruge det om Venstres, ikke om Regeringens Forslag.

Hvis jeg hørte rigtigt — jeg skulde nødig misforstaa det ærede Medlem en Gang til, men det er ikke altid let at faa fat i det ærede Medlems Udtalelser — gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at skal halvt eller helt private Institutioner blokkes, maa Staten være med. Dersom Udtalelsen er rigtigt opfattet, forstaa jeg den sandelig ikke. Det var dog ikke det, vi havde til sigtet: at Staten skulde være med til at blokke enten den ene eller den anden. Meningen maa dog være, at naar Staten vil være med i en Akkordlovgivning, er det naturligvis baade, for at de, der har Ejendommene, eventuelt kan faa Lov til at blive ved deres Ejendomme, og for at Kreditorerne i alt Fald kan faa noget af det Beløb,

de har til gode, og som de ikke vilde faa, hvis Ejendommene gik til Tvangsauktion.

Veistrup: Jeg blev noget forbavset over den Voldsomhed, hvormed den ærede Ordfører for Venstre fremsatte sine Udtalelser. Jeg havde Følelsen af, at det ærede Medlem blev varm, som man siger. Ganske vist, det er jo ikke nogen gunstig Stilling, det ærede Medlem indtager. Det viser alene den Kendsgerning, at det ærede Medlem i Foraaret stemte for den gældende Lov og nu erkender, at de Ændringer, der er foreslaaet af Regeringen, er betydelige Forbedringer, men dog vil stemme imod Lovforslaget. Det er ikke saa ganske let at forstaa, hvordan man logisk kan gøre noget saadant. Man skulde tro, at den Lov, vi her ønsker ændret og forbedret, overhovedet ikke har nogen Betydning. Det maa jo være det, der ligger i det ærede Medlems Ord, naar han taler om en Bluff-Lovgivning. Jeg vil imidlertid tillade mig at haabe, at denne Udtalelse blot er et Slagord; jeg kan ikke sige: et politisk Slagord; det er muligt, at det kan blive anvendt paa politiske Møder rundt omkring i Landet, efter at det ærede Medlem har brugt det, men jeg vil haabe, at det ikke er Politik.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde talt Politik, og sagde, at vi skulde holde Politik borte fra denne Forhandling. Ja, det er vel ikke helt usædvanligt, at der bliver talt Politik i Rigsdagens Ting. For saa vidt det er rigtigt, at Politik er det daglige Brød, vil det være vanskeligt at beskæftige sig med Forholdene her i Landet uden at tale Politik. Der er en Politik, man kalder saglig Politik, og det synes mig at være en ret naturlig Ting, at man i Rigsdagen beskæftiger sig med saglig Politik.

Men Partiet Venstre siger altsaa, at det ikke er nok. Lad os imidlertid haabe — og deri antager jeg, det ærede Medlem er enig med mig —, at det viser sig at være nok, lad os haabe, at Forholdene kan udvikle sig saadan herhjemme, at de Foranstaltninger, vi er i Færd med at gennemføre, vil vise sig at være tilstrækkelige. Vi har allerede gennemført en Kriselov, der utvivlsomt vil hjælpe mange Mennesker over en foreløbig vanskelig Situation; vi staaar overfor at gennemføre et Forbud imod eller i hvert Fald en Udsættelse af Tvangsauktioner, og nu følger vi hertil en Akkordlov, som skulde være i Stand til at skaffe en hel Del Mennesker af med saa megen Gæld, at de kan klare sig foreløbig. Naar det ærede Medlem kalder det en Bluff-Lovgiv-